

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופט אליהו ביתן

13 מאי 2015

עת"מ 54836-04-15 האגוס ואח' נ'
משרד הפנים

בעניין:

העותרים:

1. רוסום האגוס
 2. וולדה בראהנה
 3. המוקד לפליטים ולמהגרים
 4. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 5. ARDC מרכז לקידום פליטים
 6. רופאים לזכויות אדם ישראל
 7. קו לעובד
 8. א.ס.ף ארגון סיוע לפליטים
- נגד

משרד הפנים

המשיבה:

נוכחים:

העותרים 1 ו-2 ובאי כוחו, עו"ד ענת בן דור ועו"ד עודד פלר
ב"כ המשיבה, עו"ד אורית קרץ

פרוטוקול

ב"כ המשיבה:

- 9 כפי שהודענו בתגובתנו בכתב לבית המשפט, עמדתנו היא שהעתירה כאן מוקדמת, משום שטרם
- 10 התקבלה החלטה קונקרטית לשים את העותרים במשמורת. על פי המתוות, העותרים אמורים
- 11 להיות מוזמנים לשימוע בתום 30 הימים מאז חצות החצעה בפניהם, במסגרתו תשמע עמדתם שהם
- 12 יצאו למדינות שעל הפרק ולאחר מכן תתקבל החלטה לגבי השמתם במשמורת.
- 13 אם התחלטה שתתקבל תהיה שיש לשים אותם במשמורת, יינתנו להם, לפני משורת הדין ורק
- 14 במקרים הקונקרטיים שבעתירה, מבלי להשליך על מקרים אחרים, יתנו להם 3 ימי עבודה לנקוט
- 15 בחליכים כפי רצונם לתקיפת ההחלטה.
- 16
- 17 באשר לבקשה לצו כוללני, עמדתנו היא שאין לתת צו כזה במסגרת החלטה לצו ביניים.
- 18
- 19

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' ה שופט אליהו ביתן

13 מאי 2015

עת"מ 15-04-54836 האגוס ואח' נ'
משרד המנים

ב"כ העותרים:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

אנו רוצים לעמוד על מנהל תקין ועל חזקיות לא רק של שני המבקשים שכאן אלא גם של אותם אנשים אחרים שקיבלו הודעות דומות.

המשיבה מצד אחד מתנהלת כאילו יש לה את כל הזמן בעולם, היא כבר לפני 30 ימים הודיעה למבקש מסי' 1 שהוא ייכנס לכלא אם הוא יסרב לצאת לרואנדה והוא כבר סירב. 30 הימים חולפים ב - 14.05.15. הדחיפות שהמשיבה מציגה לבית המשפט כך שהיא לפני משורת הדין מוכנה לחכות 72 שעות, אינה במקומה. החשואה שעושה חברתי לכל שוחח שלא כדין שתופסים אותו ברחוב חסר רישיון ישיבה, מחוסרת בסיס. מדובר באנשים שנמצאים במערכת כבר 7 שנים. עד שנכנסו לחולות הם חידשו את הרישיונות שלהם כדין. הם יושבים בחולות ולא מסתלקים משם.

אין מקום לא לשים אותנו בסעד של 3 ימים ולא את בית המשפט.

אנו גם עומדים על טענותינו הכלליות ביחס לכלל המסתגנים תרלוונטים.

אני חוזרת על טיעוני לענין צו הביניים המבוקש.

המשיבה אינה רוצה לגרש את האנשים חאלה, היא רוצה שהם יסכימו לעזוב את הארץ והיא מודיעה שמי שלא יסכים, הוא איננו משתף פעולה. אבל כמו שאמר בית המשפט, בצדק, במערכת המשפטית שלנו לא מכניסים אנשים לכלא כדי שיסכימו. מכניסים אותם אם יש גירוש.

חברתי לא חולקת על כך שיש החלטה עקרונית לבצע את התוכנית.

המחלך הזה הוא מחלך חדש וההודעה עליו ניתנה ב - 31.03.15. אני מפנה לנספח ע'1. עכשיו החליטו להכניס אנשים לכלא. חונקין הזה עונה בדיוק למדדים מתי צריך להכניס לצו ביניים.

אנו מבקשים שכל מי שיוזמן לשימוע, יהיה לו זמן מראש להתכונן אליו וכן שאם הוא מיוצג, שהדבר יודע גם לעורכי דינו.

כמו כן, אנו מבקשים פרק זמן של עשרה ימים מאז קבלת ההחלטה לשים אותם במשמורת, כדי שניתן יהיה לעתור לבית המשפט בבקשה לצו הביניים. אנו מבקשים שזה יחול על כל האנשים במצב של העותרים.

אנו שומרים גם על הטענות שלנו בקשר לצו שחברתי מגדירה ככוללני. מדובר בעשרות אנשים מוחלשים שנמצאים בחולות. לכן יש לתת את הצו ביחס אליהם.

לאחר הפסקה -

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' ה שופט אליהו ביתן

13 מאי 2015

עת"מ 15-04-54836 האגוס ואח' נ'
משרד הפנים

ב"כ המשיבה:

1 המשיבה קיבלה החלטה על הרחקת מסתננים מתאימים למדינה שלישית. המדובר בחליך דו שלבי.
 2 בשלב הראשון מוצעת להם הצעה לעזוב למדינה שלישית, מרצון או לחשוב על הרעיון הזה. לאחר 30
 3 יום הם מוזמנים לשימוע, במסגרתו ניתנת להם הזדמנות להשמיע את עמדתם לגבי ההצעה לעזוב
 4 למדינה שלישית ולחשמיע את עמדתם ביחס לעצם ההרחקה. לאחר מכן, אם מתקבלת החלטה
 5 להרחיקם והם אינם משתפים פעולה איתה אז הם מושמים במשמורת.
 6 אני מבקשת לציין שלכל מסתנן מוצא צו הרחקה עם תפיסתו, צו זה, לפי חוק הכניסה לישראל,
 7 עומד בתוקפו עד לביטולו.

ב"כ העותרים:

8
 9
 10 לטעמנו יש טעם למגם להשתמש בצו הרחקה שהוצא לפני שנים ושמואז אנשים קיבלו רישיונות
 11 שהייה ושהות כדין בישראל במסגרת החליכים.
 12 אם יינתן פרק זמן סביר בין קבלת ההחלטה ועד לחשמה במשמורת, הרי שהוא צריך להינתן לכולם.
 13

החלטה

14
 15
 16
 17
 18
 19 ניתנה והודעת היום כ"ה אייר תשע"ה, 14/05/2015 במעמד הנוכחים.
 20
 21
 22

אליהו ביתן, שופט

חוקלד על ידי זיוה עובדיה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 15-04-54836 האגוס ואח' נ' משרד הפנים

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אליהו ביתן

העותרים:

1. רוסום האגוס
2. וולדה בראהנה
3. המוקד לפליטים ולמהגרים
4. האגודה לזכויות האזרח בישראל
5. ARDC מרכז לקידום פליטים
6. רופאים לזכויות אדם ישראל
7. קו לעובד
8. א.ס.ף ארגון סיוע לפליטים

נגד

משרד הפנים

המשיב:

פסק דין

1. המבקשים 1 ו-2 שוהים במרכז השחייה "חולות", בהתאם לחוראות שהיית שניתנו להם, והמבקשים האחרים הם ארגוני זכויות אדם. לטענתם, לפני כחודש פנו נציגי המשיב למבקשים 1 ו-2 ולמסתגנים אחרים הנמצאים ב"חולות", בחצעה לעזוב את ישראל לרואנדה, ניתנה להם תקופה של 30 יום להרחר בדבר ולמסור את החלטתם ונמסר להם כי אם ישיבו לחצעה בשלילה, הם יושמו במשמורת.
2. המבקשים הגישו לבית המשפט עתירה נגד תכנית המשיבה להרחיק מסתגנים למדינה אחרת (שאינה מדינתם) ונגד חכונת להכניס למשמורת את אלה שלא יסכימו לעזוב את ישראל, וביקשו שיינתנו צווים זמניים המורים למשיבה להימנע מחשמת המבקשים 1 ו-2 במשמורת בגין אי שיתוף פעולה שלחם עם דרישת המשיבה שייצאו למדינה שלישית, והאוסרים עליה להכניס למשמורת מסתגנים אזרחי אריתראה וסודן שסרבו לצאת מישראל למדינה שלישית.
3. המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה לצווי ביניים, על שני ראשית, על הסף. באשר לסעד הנוגע למבקשים 1 ו-2, נטען, כי ההליך המנהלי בעניינם טרם תושלם ועדיין לא התקבלה החלטה להשימם במשמורת ועל כן העתירה שחם הגישו מוקדמת ואין להיעתר לבקשה הבאה מכוחה. ובאשר לסעד הנוגע לכלל המסתגנים הרלוונטים, נטען, כי ההליכים הנוגעים אליהם אינם מונחים בפני בית המשפט, כי משמעות קבלת הבקשה היא שלילת סמכות מפורשת שהוענקה למשיבה בחוק הכניסה לישראל וביטול מדיניות שחורותותה על ידי הדרג המדיני, וכי הסעד המבוקש בבקשה זחה לסעד העיקרי בעתירה עצמה, ועל כן אין להיעתר לו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 15-04-54836 האגוס ואח' נ' משרד הפנים

תיק חיצוני:

4. במסגרת הדיון בבקשה, ב"כ העותרים השיבה לטענת "העתירה המוקדמת" של המשיבה, וטענה כי אין מנוס מקיום הדיון בבקשה כבר כעת, שאם לא כן המבקשים 1 ו-2 ומסתגנים אחרים במצבם לא יוכלו לתקוף את החלטת המשיבה להשימם במשמורת קודם כניסתם למשמורת, שכן המשיבה צפויה להעבירם למשמורת מיד לאחר השימוע שייערך להם.
5. על רקע טענה זו, הצהירה ב"כ המשיבה, בהתייעצות עם הגורמים המתאימים, כי אם לאחר השימוע נתקבל החלטה לשים את המבקשים 1 ו-2 במשמורת, היא תיכנס לתוקף רק לאחר 3 ימי עבודה, וכך תינתן למבקשים האפשרות לתקוף את ההחלטה לפני כניסתם למשמורת.
6. הצהרת ב"כ המשיבה כי צו המשמורת לא יבוצע מיד, מוציאה את העוקץ מטענת העותרים כי יש לדיון בבקשתם כבר עתה.
- במצב דברים זה אין עילה לשנות מהסדר הנכון והראוי, לאמור, השלמת ההליכים המינהליים, קבלת ההחלטה ורק אז תקיפתה בבית המשפט. ומשעתירה ובקשת המבקשים 1 ו-2 הוגשו קודם זמנו, אין מקום לדון בהן.
7. בנסיבות העניין, אינני רואה מקום לדון בבקשה הנוגעת לכלל המסתגנים הרלוונטים, הנספחת לבקשה העיקרית של המבקשים 1 ו-2. סמכות המדינה להרחיק מסתגנים שלא ניתן בנסיבות שונות להחזירם לארצם, למדינה שלישית העומדת בתנאים מסוימים, אינה שנויה במחלוקת (ראה בג"ץ 4702/94 סלאח אחמד קאדם אל טאיי ואח' נ' שר הפנים ואח' (פורסם בנבו. מיום 11.9.95) ו- עע"מ 7079/12 מדינת ישראל נ' אסמרה אחונם גרמאיי ואח' (פורסם בנבו. מיום 10.12.12)). ושאלת סבירות החלטה להרחיק מסתגן מישראל למדינה אחרת, כרוכה בין היתר בעובדות הקונקרטיות הנוגעות אליו. העתירה והבקשה הנוגעות לכלל המסתגנים הרלוונטים, חסרת פרטים חיוניים וחיא כללית מאוד ואינה מאפשרת התייחסות מתאימה.
8. אשר על כן אני מורה על מחיקת העתירה ובקשה. בנסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות.
9. נראה לי, כי בהתחשב במכלול הנתונים הנוגעים למסתגנים המועמדים להרחקה מישראל למדינה שלישית ובהתחשב בזמן הדרוש למציאת עורך דין שיוכל לייצג את מי שיוצא גזר צו משמורת ובזמן הדרוש להכנת עתירה, להגשתה לבית המשפט ולקביעת הדיון הראשוני בה, הרי שמן הראוי שצווי המשמורת שיוצאו למסתגנים בנסיבות כמו בענייננו יכנסו לתוקף רק בתום 14 יום מיום הוצאתם.
- ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, בהעדר הצדדים.
- המוכירות תעביר את פסק הדין לצדדים.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 15-04-54836 האגוס ואח' נ' משרד הפנים

תיק חיצוני

אלהו ביתן, שופט

1

2